

[Landbrugsministeren.]

disse betænkeligheder, fordi jeg har den opfattelse, at man fra mejeribrugets side konsoliderer sig og derigennem skaber sig en stødpude overfor prisudviklingen, hvis dårlige tider skulle sætte ind. Herigennem har mejeribrug et driftskapital, der i den givne situation er af væsentlig betydning.

Det ærede medlem beskæftigede sig endvidere med den diskussion, der har været ført om prisbindingerne og virkningerne deraf i det hele taget. Jeg vil heroverfor anføre, at jeg aldrig noget sted har søgt at overdimensionere størrelsen af de beløb, prisbindingerne udgjorde, og jeg har heller aldrig noget sted søgt at piske en stemning op. Jeg tror, jeg er fuldstændig berettiget til at sige tværtimod. Når det ærede medlem beskæftigede sig med husmændenes bidrag og søgte at gøre det op for flæskets vedkommende sådan, at bidraget for en husmand med et bestemt antal grise pr. år kun udgjorde rundt regnet 150 kr., så må vi ikke glemme, at hertil kommer yderligere det bidrag, som mælken og kødet udgør, og det andrager et beløb, der sikkert uden overdriivelse kan anslås til flere hundrede kroner. Jeg tror, at de fleste husmænd kan se, at såfremt socialdemokratiet kunne have fået flertal, så ville husmanden fortsat være kommet til at støtte befolkningsgrupper, der er væsentligt bedre stillet end husmanden. Som sagt tidligere, tiden er løbet fra den form for lovgivning, som prisbindingerne er udtryk for, og det er derfor rimeligt og tilfredsstillende, at de forsvinder.

Dernæst har jeg nogle få bemærkninger til det ærede medlem hr. Aage Fogh. De betragtninger, han gjorde gældende med hensyn til rugbrødet og de ordninger i det hele taget, som man har, er jeg i og for sig ikke uenig med ham i, men politik er nu engang det muliges kunst, og som forholdene ligger, er det ikke muligt at skabe noget politisk flertal for overhovedet at foretage den mindste ændring af rugbrødsprisen.

Det ærede medlem omtalte bestemmelsen i lovforslaget vedrørende afgift på hvede for ad den vej at billiggøre rugbrødet, og jeg skal dertil sige, at det er en gammel ordning, der har relation til den kendsgerning, at den hvedepris, vi havde på det tidspunkt, da vi fik kornloven, lå højere end kornlovens priser.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Jeg vil gerne overfor det ærede medlem hr. Carl Petersens sarkastiske bemærkninger om mine udtalelser ved første behandling sige, at jeg ganske kan melde hus forbi. Det, jeg sagde, stod ikke i relation til en nedbringelse af mælkeprisen, men til en nedbringelse af rugbrødsprisen, så der opnås en mere sund og fornuftig pris. Jeg vil gerne bede om tilfaldelse til et kort citat. I „Roskilde Dagblad“ for den 21. maj i år findes der en udtalelse af Roskildes losseplads' ejer om, hvad der findes på denne losseplads af brød og andre ting. Jeg skal blot citere et ganske kort stykke af denne udtalelse:

„Det er ikke blot brødskorper, vi finder herude. Det er både hele franskbrød og halve rugbrød, ja, enkelte gange er der fundet brød, der stadig var indpakket i det samme papir, som det blev pakket ind i, da det blev afleveret fra bageren! Manden, der går herude og dækker til, samler hver dag flere tønder fulde af brød, og det er ikke blevet mindre i de senere år, skønt folk klager højlydt over, at de ikke kan få pengene til at slå til.“

Jeg skal nu citere dette korte stykke, men det er den linie, der går igennem det, når man taler med de mennesker, der har med den slags at gøre. Det gælder også indholdet af spildspande, og taler man med LABs folk, hører man de samme toner. Det kan ikke nytte fortsat at lukke øjnene for, hvad der sker. Det må siges også fra denne talerstol, som man betegner som landets fornemste. Vi havde derfor gerne set en rugbrødspris, som lå på niveau med foderværdien — jeg er i grunden i princippet ganske enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh —, men det har ikke kunnet gennemføres i denne omgang. Det lykkes forhåbentlig næste gang at samle flertal for en rugbrødspris, der er sund og fornuftig og på niveau med foderværdien.

Det ærede medlem sagde, at de 6 øres nedsettelse af mælkeprisen sikkert var kærkommen. Ja, vi har ment, det var så vigtigt et næringsmiddel, at det var det bedste sted at sætte ind med en prisnedsættelse, såvidt den kunne slå igennem. Jeg vil gerne tilføje i relation til det, det ærede medlem sagde om, hvad forbrugerne mistede; at vi forudsætter jo, at prismyndighederne fortsat har føling med avancerne, så der ikke her opstår urimeligheder.